dat pluuiam sup faciem terre et irrigat
aquis uniuersa. Qui ponit humiles in subli
mi. et merentes erigit sospitate. Qui dissipat
cogitationes malignorum. ne possint im
plere manus eorum quod ceperant. qui ~~accepit~~ apprehendit
sapientes in astucia eorum. et consilium pra
uorum dissipat. Per diem incurrent tenebras.
et quasi in nocte. sic palpabunt in meridie.
Porro saluum faciet egenum a gladio oris
eorum. et de manu uiolenti pauperem. Et
erit egeno spes. iniquitas autem contrahet
os suum. Beatus homo qui corripitur a deo.
Increpationem ergo domini ne reprobes. quia ipse
uulnerat et medetur. percutit et manus eius
sanabunt. In sex tribulationibus liberabit te.
et in septima non tanget te malum. In fame
eruet te de morte. et in bello de manu gla
dii. A flagello lingue absconderis. et non time
bis calamitatem cum uenerit. In uastitate et
fame ridebis. et bestiam terre non formidabis.
sed cum lapidibus regionum pactum ~~meum~~ tuum.
et bestie terre pacifice erunt tibi. et scies quod
pacem habeat tabernaculum tuum. et uisitans
speciem tuam non peccabis. Et scies quoque
quoniam multiplex erit semen tuum. et progenies
tua quasi herba terre. Ingredieris in habun
dantia sepulchrum. sicut infertur aceruus
in tempore suo. Ecce hoc ut inuestigauimus ita
VI est. quod auditum mente pertracta. Respon
dens autem iob. dixit. Utinam appenderen
tur peccata mea quibus iram merui. et cala
mitas quam patior in statera. Quasi harena
maris hec grauior appareret. Unde et uerba
mea dolore sunt plena. quia sagitte domini
in me sunt quarum indignatio ebibit spiritum
meum. et terrores domini militant contra me.
Numquid rugiet onager cum habuerit her
bam. aut mugiet bos cum ante presepe
plenum steterit. Aut poterit comedi insul
sum. quod non est sale conditum. Aut

potest aliquis gustare quod gustatum
afferat mortem. Anime enim esurien
ti etiam amara dulcia esse uidentur. Que
prius tangere nolebat anima mea. nunc
pre angustia cibi mei sunt. Quis det ut
ueniat petitio mea. et quod expecto tribuat
michi deus. Et qui cepit ipse me conterat.
Soluat manum suam et succidat me.
et hec michi sit consolatio. ut affligens me
dolore non parcat. nec contradicam ser
monibus sancti. Que est enim fortitudo mea. ut
quis finis meus ut patienter agam. Nec
fortitudo lapidum fortitudo mea. nec caro
mea enea est. Ecce non est auxilium michi in
me. et necessarii quoque mei recesserunt
a me. Qui tollit ab amico suo misericordiam
timorem domini derelinquit. Fratres mei
preterierunt me sicut torrens qui raptim
transit in conuallibus. Qui timent prui
nam. irruet super eos nix. Tempore quo fue
rint dissipati peribunt. et ut incaluerint dis
soluentur de loco suo. Inuolute sunt semite
gressuum eorum. ambulabunt in uacuum
et peribunt. Considerate semitas theman
itinera saba. et expectate paulisper. Confusi
sunt quia speraui. Venerunt quoque usque ad
me. et pudore cooperti sunt. Nunc uenistis
et modo uidentes plagam meam timetis.
Numquid dixi afferte michi. et de substantia
uestra donate michi. uel liberate me de
manu hostis. et de manu robustorum
eruite me. Docete me et ego tacebo. et
siquid forte ignoraui instruite me. Quare
detraxistis sermonibus ueritatis. cum
e uobis nullus sit qui possit arguere
me. Ad increpandum tantum eloquia
concinnatis. et in uentum uerba profertis.
Super pupillum irruitis. et subuertere ni
timini amicum uestrum. Uerumptamen quod
cepistis explete. Prebete aurem et uidete